

Sygn. akt: X C 2700/16 upr.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 1 czerwca 2017 r.

Sąd Rejonowy w Toruniu X Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodnicząca: SSR Katarzyna Malinowska

Protokolant: sekr. sądowy Katarzyna Domańska

po rozpoznaniu w dniu 1 czerwca 2017 r. w Toruniu

sprawy z powództwa (...) spółka akcyjna w Ł.

przeciwko M. K.

o zapłatę

I. oddała powództwo;

II. zasądza od powoda na rzecz pozwanego kwotę 360 zł (trzysta sześćdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

SSR Katarzyna Malinowska

Sygn. akt X C 2700/16

UZASADNIENIE

Powód (...) S.A. z siedzibą w Ł. wniósł pozew w elektronicznym postępowaniu upominawczym przeciwko M. K. o zapłatę kwoty 784,20 zł wraz z odsetkami i kosztami procesu.

W uzasadnieniu pozwu wskazano, że dochodzone roszczenie wynika z umowy ubezpieczenia jaką zawarły strony, zgodnie z którą pozwany w zamian za udzieloną przez powoda ochronę obowiązany był do opłacenia w ratach składki ubezpieczeniowej, czego pozwany nie uczynił.

W dniu 18 maja 2016 r. w elektronicznym postępowaniu upominawczym wydany został nakaz zapłaty zgodny z żądaniem pozwu, który utracił moc z uwagi na wniesienie przez pozwanego sprzeciwu od nakazu zapłaty, a sprawa przekazana została do tutejszego Sądu.

W sprzeciwie podniesiono zarzut przedawnienia roszczenia.

W uzupełnieniu sprzeciwu pozwany podniósł zarzut nieistnienia wierzytelności, wskazał, że umowy którą załączył powód do pozwu, nie zawierał, co potwierdza brak jego podpisu na umowie. Wskazał również, że powód znał dane pozwanego z zawieranych w przeszłości umów.

W piśmie złożonym dnia 6 marca 2017 r. strona powodowa podtrzymała żądanie pozwu. Wskazano, że umowa ubezpieczenia została zawarta, czego potwierdzeniem były przelewy bankowe dokonane przez pozwanego na poczet polisy dokonane w dniu 16.01.2012 r. (100 zł), 04.06.2012 r. (807 zł), 16.11.2012 r. (505 zł).

Na rozprawie, która odbyła się w dniu 1 czerwca 2017 r. pozwany zaprzeczył by dokonał powyższych przelewów.

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

Na podstawie dokumentów dołączonych do akt sprawy ustalono, że w dniu 22 czerwca 2011 r. powód wygenerował dokument będący polisą ubezpieczeniową o numerze (...). Zgodnie z dokumentem, ubezpieczonym na podstawie polisy miał być M. K.. Polisa miała wiązać 3 lara od dnia 24 czerwca 2011 r. do 23 czerwca 2014 r. Łączna składka wynosić miała 2017 zł, a jej płatność miała nastąpić w 3 ratach:

- pierwsza rata płatna do 24 sierpnia 2011 r. w wysokości 807 zł;
- druga rata płatna do 24 sierpnia 2012 r. w wysokości 605 zł;
- trzecia rata płatna do 24 sierpnia 2013 r. w wysokości 605 zł.

Dowód:

- polisa – k. 35 akt

W dniu 12 kwietnia 2016 r. powód wniósł pozew w (...), w którym dochodził zapłaty od pozwanego łącznej kwoty 784,20 zł, w tym 179,20 zł skapitalizowanych odsetek, tytułem nieopłaconej składki ubezpieczeniowej, do której w ocenie powoda zobowiązany był pozwany na mocy umowy z 22 czerwca 2011 r.

Sąd w przedmiotowym postępowaniu oceniał, czy powód słusznie dochodzi od pozwanego zapłaty, wobec podniesienia przez pozwanego zarzutu nieistnienia roszczenia, a z ostrożności procesowej również przedawnienia roszczenia.

Istnienie sporu między stronami, co do zasady, obliuguje jedną z nich do udowodnienia faktów mających znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy. Na podstawie art. 6 k.c. oraz art. 232 k.p.c., ciężar dowodu spoczywa na stronie, która z określonych faktów wywodzi skutki prawne. Jeśli zatem powód powoływał się na zaistnienie oznaczonych faktów, w tym na fakt zasadności i wysokości dochodzonego roszczenia, zobowiązany był wskazać okoliczności, które uzasadniały żądanie zgłoszone w pozwie. Na stronie powodowej spoczywał więc ciężar wykazania zasadności i wysokości dochodzonego roszczenia wraz z naliczonymi odsetkami.

Zebrany w sprawie materiał dowodowy nie potwierdził zasadności dochodzonego przez powoda roszczenia. Pozwany zaprzeczył istnieniu zobowiązania zarówno co do wysokości jak i co do zasady. Wskazał, że umowa która była podstawą roszczenia nie została w ogóle między stronami zawarta, co potwierdza brak podpisu pozwanego na kopii umowy załączonej przez powoda do pozwu. Sam powód nie udowodnił, aby przysługiwało mu dochodzone roszczenie wobec pozwanego, wynikające z załączonej do akt umowy. Nie przedstawił dowodów mających na celu wykazanie, że rzeczywiście doszło do zawarcia umowy. Nie przedłożył oryginału polisy z widniejącym na niej podpisem pozwanego, a także nie udowodnił, że pozwany uiścił część składek wynikających ustalonych w umowie z 2012 r.

Podkreślenia wymaga fakt, że sąd nie jest obowiązany zastąpić własnym działaniem bezczynność strony, a skorzystanie przez sąd ze swojego uprawnienia do podjęcia inicjatywy dowodowej jest możliwe jedynie w szczególnych sytuacjach procesowych o wyjątkowym charakterze. Należy zatem wyraźnie podkreślić, że to strony procesu, a nie sąd, są wyłącznym dysponentem toczącego się postępowania i one wreszcie ponoszą odpowiedzialność za jego wynik. Na sądzie rozpoznającym sprawę nie spoczywa powinność zarządzania dochodzeń mających na celu uzupełnienie i wyjaśnienie twierdzeń stron oraz poszukiwanie dowodów na ich udowodnienie.

Reasumując, Sąd uznał, że dochodzone w pozwie roszczenie nie zostało udowodnione, a powód nie zadośćuczynił obowiązkowi udowodnienia faktów, na które się powoływał. Pozwany skutecznie obronił się przed roszczeniem.

Powództwo zostało oddalone zgodnie z art. 805 §1 kc a contrario.

Sąd, wobec powyższego pominął rozważenia na temat podniesionego przez pozwanego z ostrożności procesowej zarzutu przedawnienia, bowiem badanie go nie było możliwe wobec nieistnienia w zasadzie roszczenia powoda.

O kosztach orzeczono zgodnie z art. 98 §1-3 k.p.c. zgodnie z zasadą odpowiedzialności stron za wynik procesu i zasądził od powoda na rzecz pozwanego, reprezentowanego przez pełnomocnika profesjonalnego kwotę 360 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

SSR Katarzyna Malinowska